

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

Sagsnr.
2015 - 1791

Doknr.
216066

Dato
10-03-2015

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg har d. 4. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 161 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 161:

Ministeren bedes give udvalget en skriftlig orientering om de relevante dagsordenspunkter forud for det kommende rådsmøde (økonomi og finans) den 10/3-15.

Svar:

På dagsordenen for ECOFIN d. 10. marts 2015 har to punkter relevans for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget: Kommissionens investeringsplan og implementeringen af det styrkede banksamarbejde.

Kommissionens investeringsplan

Der ventes enighed om forslaget til en ny europæisk investeringsfond (EFSI) på ECOFIN. Der forventes ingen større udeståender. Herefter vil forhandlingerne med Europa-Parlamentet blive indledt. Der arbejdes på, at EFSI er operativ medio i år.

Sigtet med EFSI er at nå mindst 315 mia. euro i nye investeringer i EU i perioden 2015-17 via garantier på 21 mia. euro fra EU-budgettet og EIB, der skal sikre kapital fra private investorer.

EU-landene og andre tredjeparter kan yde direkte bidrag til EFSI. Kompromisforslaget fastslår (i modsætning til Kommissionens forslag), at landene og tredjeparter ikke vil kunne opnå plads og stemmer i EFSI's bestyrelse i kraft af eventuelle bidrag. Kommissionen og EIB vil få pladser i bestyrelsen svarende til hhv. bidraget fra EU-budgettet og EIB. Bestyrelsen skal træffe beslutninger med konsensus.

Kriterierne for udvælgelse af projekter under EFSI indebærer, at projekterne skal være i overensstemmelse med EU's politikker, og være økonomisk og teknisk holdbare. Projekterne skal være 'supplerende', dvs. EFSI skal løse markedsfejl og understøtte investeringer, som generelt har større risiko end dem, som EIB normalt finansierer. EFSI-projekter skal også i videst muligt omfang mobilisere privat kapital. Projekter skal udvælges uafhængigt af geografisk placering.

EFSI skal fremme investeringer indenfor 1) infrastruktur, herunder transportinfrastruktur, 2) forskning, udvikling og innovation, 3) uddannelse, sundhed og informations- og kommunikationsteknologi, 4) energi, samt 5) fremme virksomheders adgang til finansiering.

Kommissionen foreslår, at 8 mia. euro til understøttelse af EU-garantien finansieres via midler fra EU-budgetprogrammerne Horizon 2020 (2,7 mia. euro) og Connecting

Europa-faciliteten (3,3 mia. euro) samt EU-budgettets margin (2 mia. euro). Kompromisforslaget fastholder Kommissionens finansieringsforslag. Der har været klar støtte til det fra et flertal af landene.

Finansieringen af EFSI indebærer en reduktion i midler fra Horizon 2020 og Connecting Europe-faciliteten, der kan føre til færre EU-tilskud til danske forsknings- og infrastrukturprojekter, som typisk modtager støtte fra disse to programmer. Man kan ikke udlede om og i givet fald i hvilket omfang finansieringsforslaget potentielt vil påvirke danske projekter, eller i hvilket omfang EFSI vil være relevant i forhold til danske projekter.

Kommissionens forslag lagde op til, at EFSI skulle være en permanent facilitet, men kompromisforslaget lægger op til, at Rådet og Europa-Parlamentet aktivt skal træffe en ny beslutning, hvis EFSI skal fortsætte efter juni 2020.

Nogle bestemmelser vedr. EFSI foreslås præciseret i en EFSI-aftale mellem Kommissionen og EIB. Sammenlignet med Kommissionens forslag præciserer og afgrænser kompromisforslaget i højere grad de bestemmelser, som skal indeholdes i EFSI-aftalen.

Udover EFSI indebærer kompromisforslaget også etablering af et investeringsrådgivningsorgan (EIAH) i EIB samt en portefølje af investeringsprojekter på EU-niveau til generel information for investorer om projekter (en 'projektdatabase').

EU-landene ventes generelt at kunne støtte kompromisforslaget.

Regeringen kan støtte den enighed i Rådet, der kan opnås på grundlag af kompromisforslaget, som imødekommer en række væsentlige danske prioriteter.

Regeringen støtter kriterierne for udvælgelse af projekter under EFSI. Det er centralt, at kompromisforslaget lægger op til, at risiko og afkast ift. projekter under EFSI følges ad, også når det gælder offentlige midler. Det er også centralt, at der er fokus på private investeringer.

Regeringen støtter desuden, at EU-landene og andre tredjeparter har mulighed for at yde direkte bidrag til EFSI, men ikke har mulighed for herved at opnå plads i EFSI's bestyrelse. Det er mest hensigtsmæssigt, at det er alene er Kommissionen og EIB, som sidder i EFSI's bestyrelse.

Regeringen kan acceptere kompromisforslaget om, at Horizon 2020 og Connecting Europe-faciliteten bidrager til finansieringen af EFSI, givet den klare støtte hos et flertal af landene hertil. Regeringen havde gerne set en anden finansieringsmodel og har arbejdet for justeringer heri. Det gælder bl.a. at begrænse overførslen af midler til finansielle instrumenter i Connecting Europe-faciliteten, som i nogen grad er imødekommet, men ikke fuldt.

Regeringen støtter, at det aktivt skal besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet, om EFSI skal fortsætte efter juni 2020.

Implementering af det styrkede banksamarbejde

Der planlægges en kort orientering om status for iværksættelsen af det styrkede banksamarbejde. Der er ikke lagt op til substansdrøftelser eller beslutninger.

Den nye formand for den fælles afviklingsinstans, Elke König (tidligere formand i det tyske forbundsfinansilsyn), ventes at give en status for arbejdet med at etablere afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen vil først skulle påtage sig sine fulde opgaver fra og

med 1. januar 2016. Indtil da vil organisation og planlægning af krisehåndtering blive udviklet.

Det er muligt, Kommissionen vil give en status for national implementering af direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD). BRRD gælder alle EU28-lande både inden for og uden for banksamarbejdet.

National implementering af BRRD i de deltagende lande er samtidig en forudsætning for den fælles afviklingsinstans' arbejde. Implementering af BRRD skaber således grundlaget for at etablere nationale afviklingsfonde og nationale afviklingsmyndigheder, som skal indgå i den fælles afviklingsfond og den fælles afviklingsinstans inden for banksamarbejdet for de deltagende lande.

Kravet var egentlig implementering af BRRD fra 1. januar i år, men kun få lande har kunnet nå denne relativt stramme deadline.

Kommissionen vil evt. også give en status for national ratifikation af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond, som er nødvendig for at den fælles fond kan etableres pr. 1. januar 2016.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard